

Sygn akt VIII Pz 22/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Maria Pierzycka-Pajak

Sędziowie SSO Jolanta Łanowy

SSO Grażyna Łazowska [ref.]

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko Gimnazjum im. Unii Europejskiej w S.

o odszkodowanie za utracone wynagrodzenie

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 listopada 2013r., sygn. akt VI P 427/13

postanawia

oddalić zażalenie.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Maria Pierzycka-Pajak (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pz 22/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29.11.2013r., sygn. VI P 427/13 Sąd Rejonowy w G. oddalił wniosek powódki w przedmiocie wyłączenia sędziego G. T., ponieważ jak wynika z oświadczenia sędziego nie zachodzą żadne okoliczności przewidziane prawem – art. 48 kpc i art. 49 kpc do wyłączenia sędziego od prowadzenia sprawy.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, wnosząc o jego uchylenie i uwzględnienie wniosku.

Powódka podniosła, że sędzia G. T. bezprawnie uchylił klauzulę wykonalności na prawomocnym wyroku Sądu Okręgowego w G., sygn. akt VIII Pa 119/03, a w 2011r. wydał w sprawie VI P 1291/09 wyrok, pomijając sentencje i uzasadnienie prawomocnych wyroków Sądu Rejonowego w G. w sprawach VI U 448/04 i VI P 755/06, co w efekcie uniemożliwiło jej podjęcie pracy. Nadto na rozprawie w dniu 16.12.2013r., w sprawie VI P 420/13 sędzia odrzucił wniosek o jego wyłączenie i nie dopuścił powódki oraz jej pełnomocnika do głosu.

Wszystko to świadczy o tym, że SSR G.T. nie jest bezstronny i uzasadnia jego wyłączenie na podstawie art. 48 § 1 pkt 5 i 6 kpc oraz art. 49 kpc.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie jest trafne i odpowiada prawu.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”. Prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu realizuje się poprzez instytucje prawne przyjęte w kodeksie postępowania cywilnego. Jedną z podstawowych jest instytucja wyłączenia sędziego, stanowiąc gwarancję prawną zabezpieczenia bezstronności i obiektywizmu w rozpoznawaniu sprawy przez sąd. Kodeks wprowadza dwie kategorie wyłączeń: wyłączenie z mocy samej ustawy (art. 48) oraz wyłączenie na wniosek (art. 49).

Zgodnie z art. 48 kpc: „§ 1. Sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy:

- 1) w sprawach, w których jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziałuje na jego prawa lub obowiązki;
- 2) w sprawach swego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia;
- 3) w sprawach osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) w sprawach, w których był lub jest jeszcze pełnomocnikiem albo był radcą prawnym jednej ze stron;
- 5) w sprawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, jako też w sprawach o ważność aktu prawnego z jego udziałem sporządzonego lub przez niego rozpoznanego oraz w sprawach, w których występował jako prokurator;
- 6) w sprawach o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem, jeżeli brał udział w wydaniu tego orzeczenia.

§ 2. Powody wyłączenia trwają także po ustaniu uzasadniającego je małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 3. Sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą o wznowienie, nie może orzekać co do tej skargi”.

Zarzuty skarżącej dotyczące podstaw wyłączenia zawartych art. 48 § 1 pkt 5 i 6 kpc, są bezzasadne i nie mogą zostać uwzględnione. Już z samej treści wniosku o wyłączenie SSR G.T.i zażalenia na postanowienie z dnia 29.11.2013r. wynika, że Sędzia nie orzekał w sprawach o wymienionych sygnaturach jako sędzia niższej instancji oraz, że rozpoznawana sprawa nie jest sprawą o odszkodowanie, o której mowa w przytoczonym przepisie prawa. Jak wynika z pozwu powódka domaga się wypłaty wynagrodzenia za pracę. Dodać należy, że Sędzia wydając postanowienie w przedmiocie klauzuli wykonalności działał w ramach postępowania wykonawczego, a nie rozpoznawczego. Przedmiot badania w postępowaniu klauzulowym ograniczony jest wyłącznie do tego, czy orzeczenie jest tytułem egzekucyjnym, inaczej mówiąc, czy podlega wykonaniu w trybie egzekucji. Sąd nie rozstrzyga sprawy cywilnej merytorycznie, co jest przedmiotem postępowania rozpoznawczego.

Według art. 49 kpc niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie”.

Ugruntowanym w orzecznictwie i piśmiennictwie jest, że wątpliwość co do bezstronności musi być poważna i istniejąca obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu strony. Powodem wyłączenia sędziego mogą więc być wynikające ze sfery życia prywatnego lub ze sfery urzędowej fakty, które wskazują na trwałe powiązania personalne

między sędzią, a stroną lub jego przedstawicielem typu: przyjaźń, niechęć, wrogość, łączność czy rozbieżność interesów.

Wypełnienie przez sędziego uprzednio obowiązków służbowych w postaci rozpoznawania innej sprawy cywilnej o tożsamym układzie podmiotowym, podejmowanie orzeczeń incydentalnych podczas głównego nurtu postępowania rozpoznawczego, nie może stanowić wyłącznej przesłanki uzasadniającej wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

W dniu 26.11.2013r. sędzia G.T. złożył pisemne oświadczenie, z którego wynika, że nie istnieje jakakolwiek okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do jego bezstronności w sprawie powódki przeciwko pozwanemu.

Skarżąca nie skonkretyzowała i nie uprawdopodobniła żadnych wskazanych w zażaleniu okoliczności, które stanowić mogłyby podstawę wyłączenia sędziego od rozpoznawania sprawy. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy nie miał podstaw do kwestionowania pisemnego oświadczenia sędziego. Powoływanie się przez powódkę na przebieg rozprawy w innej sprawie – sygn. akt VI P 420/13 – nie może być podstawą do wyłączenia sędziego w rozpoznawanej sprawie, bowiem jak stanowi przytoczony przepis art. 49 kpc, chodzi w nim o „wątpliwości co do bezstronności sędziego w danej sprawie”.

W konsekwencji, zdaniem Sądu Okręgowego, podniesione zarzuty nie stanowią okoliczności powodującej jakakolwiek wątpliwość co do bezstronności sędziego G.T. w prowadzonym postępowaniu.

Dlatego na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Maria Pierzycka-Pajak (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia